

[Aksel Møller.]

og derfor har Udvalget forhandlet med den højtærede Handelseminister og faaet hans Løfte om, at Ministeriet i de kommende Maaneder vil foretage en Undersøgelse af disse Erhvervsvirksomheders Forhold til Krigsforsikringen og forelægge Undersøgelsens Resultat for Rigsdagens Partier, naar der bliver Lejlighed dertil igen, saaledes at man paa Grundlag af Undersøgelsens Udfald kan tage Stilling til hele det nævnte Forhold. Udvalget indstiller med denne Betænkning Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Jeg gør opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 1, Stk. 2., næstsidste Linie, findes en Trykfejl. Der staar „Vurderingssum“, medens der formentlig skal staa: „Vurdering“. Denne Fejl vil blive rettet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Indstilling fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen.

(Indstillingen findes i Tillæg B. Sp. 1321).

Indstillingen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Christmas Møller): Jeg skal have den Ære paa hele Udvalgets Vegne at indstille de Ændringsforslag, som det høje Ting er bekendt med, til Vedtagelse af Tinget. Den Revision, der her foreligger af Folketingets Forretningsorden, er den femte almindelige Revision. Den første fandt Sted i 1867 og berørte mere Detailler, og paa lignende Maade kan man sige, at den Krabbeske Revision i 1874 drejede sig om praktiske Spørgsmaal. I 1889 var det Christen Berg, der var ledende i den Revision, som fandt Sted. Den sidste store Revision kom naturligt i 1918, da man efter den nye Grundlovs Ikrafttræden havde forskellige Spørgsmaal at afgøre, da blev Formandens Stemmeret godkendt, om jeg saa maa sige, ligesom mange andre Spørgsmaal ogsaa blev taget op til Behandling. Den Ændring, der her gennemføres, i det Øjeblik det høje Ting erklærer sin Tilslut-

ning til den, vil være en stor og i mange Henseender betydningsfuld Ændring, og jeg skal gennemgaa den halve Snes Spørgsmaal, det ganske særlig drejer sig om, saa kort som muligt.

I §§ 2 og 3 foreslaas der praktiske Ændringer med Hensyn til Valg af Præsidium. Præsidiets vælges ved Forholdstalsvalg — Præsidiets Medlemmer er Formanden og fire Næstformænd —, og der aabnes den videst mulige Adgang til at træffe Aftaler, saaledes som vi jo her i det høje Ting ved, at der netop efter Valget i 1945 var praktisk Anledning til. Man kunde stille det Spørgsmaal, hvorledes man vilde bære sig ad, hvis der var færre Partier, end vi har i Øjeblikket. Jeg tror, den almindelige Opfattelse i de Partier, der er repræsenteret i Udvalget for Forretningsordenen, er den, at man skal være large over for de mindre Partier. Saa haaber man jo til Gengæld, at de vil lade være at misbruge Folketingets Talerstol, saaledes som vi har oplevet et Eksempel paa det her i Dag. Forholdet er jo endvidere dette, at i det Øjeblik der virkelig skulde ske en Fusion af Partier, vilde man altid kunne gaa til en Ændring af Paragraffen.

Den næste Ændring angaar § 8 og gaar ud paa, at Tinget efter et Folketingsudvalgs Indstilling kan bestemme, at Udvalget skal bestaa til Samlingens Slutning. Det kan som bekendt nu kun de staaende Udvalg og ikke de, der nedsættes om saglige Spørgsmaal. Men saaledes som Arbejdet ofte forløber, at en Sag maa gennemføres hurtigt, at der ikke har været Tid til at faa Besvarelser afgivet eller trykt, at der ogsaa kan være Tale om, at det kan være formaalstjenligt for et Udvalg at stille Ministeren Spørgsmaal en Maaned eller to efter, at Loven er blevet gennemført, har man fundet det praktisk forsvarligt, hvis Folketinget selv ønsker det, at et Udvalg skal kunne bestaa til Samlingens Slutning — naturligvis ikke ud derover.

En meget betydningsfuld Ændring er foreslaaet til § 10, idet den nuværende Ordning foreslaas afløst af den Ordning, at Lovforslag skal anmeldes og forelægges, saavel af Regeringen som af Folketingets Medlemmer, paa den Maade, at der skal gives Meddelelse fra Forslagsstilleren om, hvorvidt han vil forelægge Lovforslaget mundtligt, altsaa ved en Tale. Hvis han ikke vil det, sker Forelæggelsen skriftligt, og de Udtalelser, som Ministeren eller Forslagsstilleren vil fremføre til sit Forslag, vil saa blive optrykt paa det paagældende Sted i Folketingstidende paa nøjagtig samme Maade,